

ærede Cultusminister, da troer jeg, at den evangelisk-lutheriske Kirke har til alle Tider aabenbart udtalt, hvad der tjente til dens Lary, saa at derom kan ingen Tvivl være, og det kan i alt Fald ikke underkastes Cultusministerens Dom, thi idag kunne vi jo have een Cultusminister, imorgen en anden, som gjerne kan høre til et andet Religionsfamfund; thi der er Intet bestemt om, til hvilken Religion han skal bekjende sig. Naar vi altsaa skulde spørge en saadan Cultusminister om Kirkens Lary, da gaae vi reent hen i det Uvisse. Kirkens rette Lary bestaaer i, at Folk ikke tvinges til at antage Noget, som de ikke ansee for rigtigt; denne Indskrift har Kirken havt paa sig fra første Færd af, og den vedbliver at have den, og har den endnu, og den vil ikke have nogen anden Helligdagsanordning end den ældgamle, som altid har været gjældende, og som er en saadan, at alle dens Medlemmer frivilligen anerkjende den for gyldig, idet de og bekjende, at de behøve Kraft, Styrke og Hjerte herovenfra til bedre og bedre at kunne overholde den. Dette er Kirkens Lary, og det tjener kun til at sætte Folket i Landet i Miscredit hos alle Folk i Landet, naar den velvilligen nødes til at benytte sig af Politiet, for at tvinge Folk til at holde dens ene gyldige Helligdagsanordning.

J. Pedersen: Det gjør mig ondt, at jeg skal trætte Thinget, da jeg troer, at jeg allerede tidligere tydeligen har udtalt, hvorfor jeg har stillet Ændringsforslaget. Det er i Anledning af, hvad den ærede Didsøer sagde, at jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger, idet han nemlig antog, at hvis mit Ændringsforslag blev antaget, vilde det være aldeles uopnaaeligt at vide, hvad der var almeengyldige Hensyn, og det vilde være aldeles overladt til Politiets Skjøn. Men dette har aldeles ikke været min Hensigt, og der er i mit Ændringsforslag ingen Tale om, hvem der skal bedømme det. Jeg vilde have overladt det til den almindelige Mening i Sognet at være Straf nok for hvad der skulde kunne tænkes at blive udført, som ikke burde eller kunde være udført af almeengyldige Hensyn, men blot af Trods eller Gjerrighed, som ei bør have Hjemmel i en Lov, som de Fleste ville respectere; det er blot

det, som jeg troer kunde opnaaes, og derfor har jeg stillet mit Forslag, for at jeg ikke skulde komme i den uheldige Stilling, at, dersom jeg stemte for Mindretallets Forslag, saa vilde den offentlige Mening sige om mig: ja see, han vil pålægge os en strengere Forpligtelse end efter den bestaaende Lov, thi der staaer i den, at det skal være tilladt i enkelte Tilfælde at hjælpe sig selv og Andre, og det er kun det, som jeg har forbeholdt mig ved det Ændringsforslag, og det troer jeg er ganske billigt; thi i Krigens Tid var der mange Ting, som vare uopsættelige, og som gjorde, at mangen en Huusbond maatte holde sine Undergivne strengere, end han ellers vilde have gjort, og derfor vil jeg, at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, men at det skal være grundet mere paa et almindeligt end paa et individuelt Skjøn, om det, som kaldes uopsætteligt ogsaa maatte være det; thi jeg har den Formening, at det, som man kalder uopsætteligt, almindeligen vil kunne paavises ligesaa godt at kunne være gjort Dagen efter som den Dag, det blev udført.

Monrad: Det maa vistnok beklages, at den ærede Cultusminister ikke deeltager i Forhandlingerne idag, da den ærede Justitsminister har erklæret, at han ikke alene vil gennemføre denne Sag, men vil tage væsentligt Hensyn til de Betragtninger, som ville blive gjorte gjældende fra den ærede Cultusministers Side. Derfor var det vistnok ønskeligt, at denne Sidstes Betragtninger vare fremkomne i deres Enkelthed ved nærværende Behandling. Jeg kan ikke nægte, at nærværende Lovforslag forekommer mig at have en local Oprindelse; Aarsagen til, at det er blevet sat i Bevægelse, er nemlig et Kjøbenhavnsk Forhold, og, hvis jeg ikke tager meget feil, væsentligt Forholdet imellem Politiebetjentene og Politievæsenet. Hvis den ærede Justitsminister vilde gribe noget kraftigt ind i denne Henseende, hvis han, dersom det skulde hælde sig, at Politiet skulde forfølge vrang Ansuelser, vilde søge at rette derpaa, da troer jeg, at al Anledning til at give den her foreslaaede Anordning vilde bortfalde. Der er ikke fra noget andet Sted reist nogen Klage i denne Anledning; jeg har ikke hørt, her er opstaaet nogen Mand, som har sagt: „I min By føle vi